

да се похвали българинът на земята? Съ какво ще се похвали и въ невидимия святъ? Ако не върва въ Бога, съ какво ще се похвали? Всѣки народъ трѣбва да се похвали съ нѣщо! Съ какво може да се похвали? Или съ любовта, или съ силата, или съ ума си. Българинътъ съ любовта си не може да се похвали; съ силата си — сѣщо не може да се похвали, макаръ да има пехливани българи; и съ поведението си, съ обходата си не може да се похвали. Остава му само едно: да се похвали съ своя умъ. И действително, дето и да се яви, българинътъ се отличава по своя умъ. Следователно, спасението на българина е въ неговия умъ. Той трѣбва да бжде уменъ! За да бжде уменъ, човѣкъ трѣбва да бжде вътрешно търпеливъ. За тази целъ, въ ума на човѣка трѣбва да проникне идеята, че въ свѣта сѣществуватъ Едно Висше съзнание, което свързва съзнанията на всички хора, и по този начинъ създава вътрешна, интимна връзка между тѣхъ. При тази връзка, на каквото разстояние да се намиратъ двама приятели, тѣ могатъ да чуватъ гласовѣтъ си: ако единиятъ говори, другиятъ ще слуша, какво му говори.

За потвърждение на тази мисль, ще приведа следния примѣръ. Единъ американецъ, като отивалъ на ловъ въ Африканскитѣ гори, срещналъ на пътя си единъ лъвъ, който се готвилъ да се хвърли върху него. Въ този моментъ той чулъ гласа на майка си отъ Америка, която му казала: Въ джоба на палтото си имашъ една кутия кибритъ. Драсни нѣколко клечки кибритъ срещу лъва, за да се спасишъ. Той постѣпилъ така, както майка му казала: драсналъ нѣколко клечки кибритъ и ги хвърлилъ срещу лъва. Отъ запаленитѣ клечки, пламнала и сухата трева около него; лъвътъ се уплашилъ и избѣгалъ. Американецътъ записалъ точно часа и минутата на своето спасение, и като видѣлъ майка си, запиталъ я, какво е почувствувала по това време. Майка му казала, че въ този моментъ, когато той се намиралъ въ опасностъ, тя имала нѣкакво лошо предчувствие за него и се обърнала съ молитва къмъ Бога, да му помогне по нѣкакъвъ начинъ. Какво ще кажете за това явление? Ще кажете, че това е нѣкаква илюзия, или халюцинация. Не, въ свѣта илюзии не сѣществуватъ. Въ свѣта сѣществуватъ само реалности, посредствомъ които човѣкъ може да въстанови своитѣ отношения къмъ разумния святъ.

„Който изтърпи до край, той ще спасенъ да бжде.“
Обаче, търпението изисква разумностъ. Понеже всички хора